

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 194/03-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť D. K., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody K., v ktorej namietala nezákonné držanie vo väzbe zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 1 T 22/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2003 doručená sťažnosť D. K., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody K. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala nezákonné držanie vo väzbe zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 1 T 22/01.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), napr. neobsahovala označenie základného práva alebo slobody, ktoré boli porušené, návrh rozhodnutia (petit) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik.

Ústavný súd listom zo 14. júla 2003 (doručeným podľa doručenký 16. júla 2003) upozornil sťažovateľku podrobne na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jej sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ju, aby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránila, poučil ju o možnosti ustanovenia právneho zástupcu sťažovateľovi ústavným súdom a zároveň ju upozornil, že v prípade neodstránenia spomínaných nedostatkov sťažnosti v určenej lehote môže byť jej sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľka nereagovala a nedostatky svojej sťažnosti v stanovenej lehote neodstránila. Neurobila tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

Listami zo 14. júla 2003 ústavný súd zaslal najvyššiemu súdu a krajskému súdu sťažnosť sťažovateľky a zároveň ich vyzval, aby sa k nej v lehote 14 dní vyjadrili v súlade s § 29 ods. 6 zákona o ústavnom súde.

Najvyšší súd vo svojom liste č. KP 9/03-29 z 22. júla 2003 uviedol, že uznesením sp. zn. Ntv II 52/02 z 27. mája 2002 rozhodol o predĺžení väzby sťažovateľky do 16. júna 2003 na návrh predsedu senátu krajského súdu. Uvedené uznesenie bolo sťažovateľke doručené 31. mája 2002, čoho dôkazom je aj doklad o doručení, ktorého fotokópiu pripojil ku svojmu listu. Uznesením sp. zn. Ntv 59/03 z 12. júna 2003 najvyšší súd opakovane na návrh predsedu krajského súdu rozhodol o predĺžení väzby sťažovateľky do 16. júna 2004.

Spomínané uznesenie bolo sťažovateľke doručené 30. júna 2003 (fotokópia dokladu o doručení bola taktiež zaslaná v prílohe tohto listu). Z uvedených skutočností podľa najvyššieho súdu vyplýva, že sťažnosť sťažovateľky vecne neobstojí, a preto ústavný súd požiadal, aby ju odmietol.

Krajský súd vo svojej odpovedi č. Spr. 1390/03 z 23. júla 2003 na výzvu ústavného súdu uviedol, že sťažnosť sťažovateľky nepovažuje za dôvodnú. V ďalšom texte tohto listu uviedol, že uznesenie najvyššieho súdu o predĺžení väzby sťažovateľky do 16. júna 2004 jej bolo doručené následne po vrátení spisu sp. zn. 1 T 22/01 z najvyššieho súdu na krajský súd.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka aj napriek výzve ústavného súdu zo 14. júla 2003 nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránila, hoci bola na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornená.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2003